

CZU 343.91

DOI 10.5281/zenodo.5069705

UNELE ELEMENTE DISTINCTIVE ALE PERSONALITĂȚII CRIMINALULUI VIOLENT

Ion ROTARU,
doctorand

Noțiunea de personalitate a infractorului reprezintă un concept criminologic, care cuprinde noțiunea juridico-penală a infractorului și noțiunea psiho-socială. Există diverse opinii referitoare la noțiunea de personalitate a criminalului violent și la acele caracteristici pe care trebuie să le posedे ultimul. Ca urmare, autorul, în lucrarea dată, își expune viziunea asupra problematicii date și elucidează acele caracteristici care, după opinia sa, stau la baza fiecărui criminal violent.

Cuvinte-cheie: criminalitate, violență, personalitate, caracterizare, elemente, caracteristici.

SOME DISTINCTIVE ELEMENTS OF THE VIOLENT CRIMINAL'S PERSONALITY

Ion ROTARU,
PhD student

The notion of personality of the offender is a criminological concept, which includes the legal-criminal notion of the offender and the psycho-social notion. There are various opinions regarding the notion of the personality of the violent criminal and those characteristics that the latter must possess. As a result, the author, in this study, exposes his vision on the given issue and elucidates those characteristics, which in his opinion are the basis of every violent criminal.

Keywords: crime, violence, personality, characterization, elements, characteristics.

Introducere. Personalitatea reprezintă un concept operațional de ordin descriptiv care înfățișează rezultatul unui proces de adaptare a ființei umane la lume, cu scop de conservare și dezvoltare. Ea este consecința procesului interacționist prin care infrastructura biologică a fost grefată cu principalii vectori sociali, un rezultat al interacțiunii dialectice dintre ansamblul caracteristicilor organizării interne a individului (factorii endogeni) și ansamblul factorilor mediului social (factorii exogeni) [1. p.223].

Evoluția personalității umane nu se bazează doar pe factorii ereditari sau conexiunilor dintre individ și mediu. Aceasta se mai modelează datorită învățărilor și trăirilor, pozitive sau negative, pe care le-a avut persoana pe parcursul procesului de maturizare biologică și socială. Anume datorită acestor factori, fiecărei persoane sau grup de persoane îi este caracteristic un anumit tip de personalitate.

Criminologia, studiind persoanele care se folosesc de violență în scopuri infracționale, analizând personalitatea infractorului în legătură

Introduction. Personality is a descriptive operational concept that depicts the result of an adaptation process of the human being to the world, with the conservation and development aim. It is the consequence of the interaction process by which biological infrastructure was grafted with the main social vectors, a result of the dialectical interaction between all the characteristics of the individual's internal organization (endogenous factors) and all social environment factors (exogenous factors) [1. p.223].

The evolution of the human personality is not based only on hereditary factors or connections between the individual and the environment. It is also shaped by the learning and feelings, positive or negative, that the person had during the biological and social maturation process. Thus, due to these factors, each person or group of people is characterized by a certain type of personality.

Because of criminology studying people

strânsă cu comportamentul său, nu poate să nu se bazeze pe concepte teoretice și concluzii practice asupra modelului unic al anumitor persoane care atestă tendința de a comite violență.

Metode de cercetare. La elaborarea acestui studiu au fost utilizate următoarele metode de cercetare: metoda descriptivă, metoda comparativă, metoda analizei logice și metoda dialectică.

Conținutul de bază. Personalitatea infractorului este atât o noțiune sociologică generală, cât și o noțiune juridică. Aceasta înseamnă că personalitatea infractorului nu poate fi analizată separat de esența socială a omului, în afara sistemului relațiilor sociale, participant al cărora este omul. Sub influența relațiilor sociale, a solicitării se formează nu doar particularitățile sociale ale persoanei, dar și trăsăturile psihologice, morale, precum și astfel de facultăți ale acestuia cum sunt viziunile, convingerile, orientările valorice, așteptările de la viață, calitățile intelective și volitive.

Așadar, prin personalitatea infractorului se subînțelege persoana care a săvârșit o infracțiune, în care s-a manifestat antisociabilitatea acesteia, exprimată în ansamblul trăsăturilor ei negative care, interacționând cu circumstanțele externe, influențează caracterul comportamentului infracțional [2. p.22-23].

Subiectul personalității criminalului a devenit o problemă complexă. Pentru criminologi, indivizii care comit infracțiuni, devin obiecte de cercetare științifică. Studiul personalității criminalului este o condiție prealabilă importantă și necesară pentru prevenirea științifică a comportamentului infracțional.

Unul din elementele principale ale obiectului criminologiei ca știință o constituie personalitatea infractorului, fără studierea căreia nu este posibilă elucidarea altor probleme criminologice referitoare la determinatele criminalității, organizarea procesului de combatere a acesteia [3. p.85].

Criminologii studiază personalitatea infractorului din perspectiva relevării rolului ei în etiologia actului infracțional și utilizării posibilităților de influențare asupra acesteia pentru a nu admite repetarea acțiunilor infracționale. Din punctul de vedere al criminologiei, anume personalitatea infractorului comportă cauzele săvârșirii infracțiunii, este veriga principală a în-

who use violence for criminal purposes and analyzing the personality of the offender in close connection with his behavior, it should be based on theoretical concepts and practical conclusions about the unique pattern of certain people who tend to commit violence.

Methods of research. The following methods of research were we used at the elaboration of this study: descriptive method, comparative method, logical analysis method and dialectics method.

Basic content. The personality of the offender is both a general sociological notion and a legal notion. This means that the personality of the offender cannot be analyzed detached from the social essence of a human, outside the system of social relations, in which human is a participant. Under the influence of social relations, the demand is formed not only based on the person's social peculiarities, but also on his psychological, moral traits, as well as his faculties such as visions, beliefs, value orientations, life expectancy, intellectual and volitional qualities.

Therefore, the personality of the offender means the person who committed a crime, in which its inseparability was manifested, expressed in all its negative features that interact with external circumstances, influence the nature of the criminal compartment [2. p.22-23].

The subject of the murderer's personality has become a complex issue. For criminologists, individuals who commit crimes become objects of scientific research. The study of the criminal's personality is an important and necessary precondition for the scientific prevention of criminal behavior.

One of the main elements of the object of criminology as a science is the personality of the offender, without the study of which it is not possible to elucidate other criminological problems related to the crime determinants and the organization of its combating process [3. p.85].

Criminologists study the personality of the offender from the perspective of revealing its role in the etiology of the criminal act and using the possibilities to influence it in order to prevent the recurrence of criminal acts. From the point

tregului mecanism al comportamentului criminal, iar acele particularități ale ei care generează un astfel de comportament trebuie să formeze obiectul nemijlocit al prevenirii [2. p.343].

Criminologia, spre deosebire de alte discipline umanistice, abordează personalitatea umană din perspectiva implicării acesteia în etiologia și profilaxia infracționalității, căutând să dea răspuns la multe întrebări referitoare la infractor și la comportamentul criminal. Conceptul de personalitate a infractorului a suferit schimbări pe parcursul evoluției criminologiei, aproape fiecare autor având propria sa definiție, propriul său punct de vedere asupra personalității [3. p.85].

Calitățile individuale caracterizează personalitatea din diferite puncte de vedere: educația, nivelul cultural, calificarea, starea familială etc. Toate acestea n-ar fi prezente la individ, dacă el ar viețui în afara societății, a relațiilor sociale. Relațiile social-economice, cultura și morala care predomină în societate formează manifestările vieții intelectuale ale personalității, sentimentele, caracterul, interesele, scopurile ei [4. p.41].

Personalitatea fiecărui cetățean în parte (atât a celui delincent, cât și celui non-delincent) se formează pe baza diverselor sfere ale vieții sociale:

– familia, care reprezintă veriga principală ce stă la baza creării comportamentului persoanei mature și integrarea acesteia în societate. Contactul părinte-copil joacă un rol enorm în modelarea personalității unei persoane.

În familiile în care părinții duc un mod parazitărilor de viață, nu muncesc, consumă sistematic și abuziv băuturi alcoolice, unde predomină lăcomia, egoismul sau au antecedente penale riscul apariției unor manifestări antisociale la copii este foarte sporit [4. p.52].

În investigațiile din alte țări, savanții au pus în evidență numărul minorilor (peste 30 %) care au comis infracțiuni de violență, proveniți din familii care fie stilul de educație este despotice, fie părinții sunt total indiferenți. Climatul de violență intrafamilial lasă urmări în ceea ce privește stilul de viață al viitorului adult [3. p.93].

– școala, care are ca scop să dezvolte atitudinile pozitive ale persoanei, pregătind pentru viață generația tânără.

of view of criminology, the personality of the offender bears in itself the causes of the crime, is the main link of the whole mechanism of criminal behavior, and those features that generate such behavior must be the direct object of prevention [2. p.343].

Criminology, unlike other humanities, approaches the human personality from the perspective of its involvement in the etiology and proxy of crime, seeking to answer many questions about the offender and criminal behavior. The concept of personality of the offender has undergone changes during the evolution of criminology, almost each author having his own definition, his own point of view on personality [3. p.85].

Individual qualities characterize the personality from different points of view: education, cultural level, qualification, family status, etc. All this would not be present in the individual, if he lived outside society, of social relations. The socio-economic relations, culture and morals that predominate in society form the manifestations of the intellectual life of the personality, its feelings, character, interests, goals [4. p.41].

The personality of each citizen (both delinquent and non-delinquent) is formed on the basis of various social life spheres:

- the family, which represents the main link that underlies the creation of the behavior of the mature person and his integration in the society. Parent-child contact plays a huge role in shaping a person's personality.

In families where parents lead a parasitic way of life, do not work, systematically and abusively consume alcoholic beverages, where greed, selfishness and cupidity predominate, or there was a criminal record, the risk of antisocial manifestations of children is very high [4. p.52].

Based on the investigations of other countries, the scientists highlighted the number of minors (over 30%) who committed crimes of violence, coming from families whose either style of education is despotice or their parents are totally indifferent. The climate of domestic violence leaves repercussions in terms of the lifestyle of the future adult [3. p.93].

- the school, which aims to develop the

Influența școlii în formarea personalității este incontestabilă. Deși considerată cel mai important instrument social de integrare a tinerei generații, ca factor primordial de educație, cultură și civilizație, școala poate induce și influențe nefaste asupra personalității elevului, raportul educator-educat cuprinzând valențe și laturi extrem de complexe și delicate [3. p.93].

Legătura dintre criminalitate și educație nu poate fi ignorată. Practica demonstrează că persoanele cu un volum redus de cunoștințe nu pot deosebi binele de rău, licitul de ilicit și sunt mult mai predispuși să comită diverse tipuri de infracțiuni.

– mediul înconjurător – un rol decisiv și poate unul din cel mai important în formarea oricărei personalitate (delincvente sau non-delincvente) îl au influențele negative ale micromediului și grupul de entourage al fiecărui cetățean în parte;

– profesia – nu reprezintă altceva decât o modalitate de a micșora, sau chiar de a reduce la zero cazurile criminale prin asigurarea unor venituri oneste etc.

Un tip de criminal, despre care s-a scris și se scrie mult, este criminalul agresiv, autor de crime violente, brutale și cu consecințe individuale și sociale multiple (de ex. omoruri simple ori calificate, vătămări corporale etc.). Acestei categorii aparțin și faptele de distrugere de bunuri, cauzatoare de pagube materiale și morale grave (de ex. incendii intenționate). Se consideră acte de violență și agresiunile cu caracter moral care, lovind în demnitatea omului, lovesc și moralul și conștiința profundă a lui (de ex. unele calomnii grave, unele violențe morale continue care determină victima la sinucidere) [5. p.81].

Criminalul violent se caracterizează prin agresivitate și brutalitate, fiindu-i proprie o emotivitate puternică, însoțită de acte de violență, vătămări corporale etc. Acesta este caracterizat ca fiind o persoană violentă, bătăușă și care în permanență se ceartă cu ceilalți.

Agresivitatea fizică a criminalului violent se manifestă, de cele mai dese ori, prin folosirea unor obiecte, cum ar fi armele de foc, armele albe etc. Pe lângă aceasta, mai este prezentă și o agresivitate verbală, căreia îi sunt caracteristice insulta, amenințările, calomnia etc.

Dacă e să facem o analiză generală a

positive attitudes of the person, preparing the young generation for life.

The influence of school in the formation of personality is indisputable. Although considered the most important social tool for the integration of the young generation, as a primary factor of education, culture and civilization, the school can also induce adverse influences on the student's personality, the educator-educated relationship including extremely complex and delicate values and sides [3. p.93].

The link between crime and education cannot be ignored. Practice shows that people with a low degree of knowledge, can't make differences between good and evil, the lawful illicit and are more prone to commit various types of crimes;

– the environment - a decisive role and perhaps one of the most important in the formation of any personality (criminal or non-criminal), has the negative influences of the microenvironment and the entourage group of each citizen;

– the profession - is nothing more than a way to reduce, or even to exclude, criminal cases by ensuring an honest income; etc.

One type of murderer, about whom much has been written and is being written, is the aggressive criminal, perpetrator of violent, brutal crimes with multiple individual and social consequences (eg simple or skilled murders, bodily injuries, etc.). This category also includes acts of destruction of property, causing material and moral damage (eg arson). It is considered acts of violence and moral aggression that, striking in human dignity, also hit his morale and deep conscience (eg some serious slander, some ongoing moral violence, which leads to suicide) [5. p.81].

The violent criminal is characterized by an aggression and brutality, being characterized by a high emotionality, accompanied by acts of violence, bodily injuries, etc. He is characterized as a violent, quarrelsome person who constantly quarrels with others.

The physical aggression of the violent criminal is manifested, most often, by the use of objects, such as firearms, knives, etc. In addition, there is also a verbal aggression, which is charac-

personalității criminalului violent, se va observa că de cele mai dese ori acesta este o persoană de gen masculin. Acest lucru se datorează atracției acestora către violență, care este o caracteristică genetică a bărbaților, transmisă din generație în generație.

Conform unor statistici, majoritatea persoanelor care săvârșesc crime violente sunt bărbați, femeile ocupând locul secundar. Această situație în mare măsură este determinată de rolurile distincte ale bărbatului și femeii, de deosebirile psihofizice ale sexelor. Pentru sexul masculin este caracteristică petrecerea timpului liber în companii spontane, întâmplătoare, abuzul de alcool – factori ce deseori generează situațiile de conflict, pretext pentru manifestarea agresivității [6. p.86].

Din păcate, în ultima perioadă se atestă o creștere a numărului crimelor violente săvârșite de către persoanele de gen feminin, acest lucru datorându-se faptului de masculinizare atât a comportamentului feminin, cât și a crimelor pe care le comit. Deja mult mai des se pot atesta cazuri când femeile comit infracțiuni precum: huliganism, vătămare corporală intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, omor (mai cu seamă la comandă sau din interes material) și altele.

În mare parte, toate persoanele ce săvârșesc infracțiuni violente nu au o capacitate de a soluționa conflictele pe căi pașnice, datorită faptului că le lipsesc capacitățile verbale și sociale pentru a le soluționa în modul dat. Aceasta se datorează trăirilor personale și anturajului (violent) în care s-au aflat pe parcursul vieții. De cele mai dese ori, anturajul dat este caracteristic păturilor sociale joase.

O altă caracteristică a criminalului violent reprezintă recidiva. Analizând problema recidivei în raport cu criminalitatea violentă, ajungem la concluzia că o persoană care anterior a săvârșit diverse încălcări, indiferent de gravitatea lor, pe viitor va fi predispusă să comită altele mult mai grave. Ulterior, persoana dată comite infracțiunile date repetat, din obișnuință. Personalitatea acesteia, după o anumită perioadă, poate fi caracterizată printr-o imaturitate intelectuală, impulsivitate, agresivitate, tendința de opoziție indiferență etc. La un moment dat, criminalul violent are tendința de a percepe realitatea într-un mod neobișnuit și deformat. În cazul în care criminalul violent, prin săvârșirea

terized by insult, threats, slander, etc.

If we make a general analysis of the personality of the violent criminal, it will be noticed that most often, he is a male person. This is due to their attraction to violence, which is a genetic characteristic of men, passed down from generation to generation.

According to statistics, the majority of people who commit violent crimes are men, followed by women on second place. This situation is largely determined by the distinct roles of the man and the woman and by the psychophysical differences of the sexes. For men, it is characteristic to spend free time in spontaneous, accidental companies, alcohol abuse - factors that often generate situations of conflict as a pretext for manifesting aggression [6. p.86].

Unfortunately, there has been an increase in the number of violent crimes committed by women in recent times, due to the fact that both female behavior and the crimes they commit are masculinized. More often, there are cases when women commit crimes such as: hooliganism, serious intentional bodily injury to bodily integrity or health, murder (especially on demand or out of material interest) and others.

For the most part, all people who commit violent crimes do not have the capacity to resolve conflicts peacefully, due to the fact that they lack the verbal and social skills to resolve them in this way. This is due to personal feelings and the (violent) entourage in which he or she has been throughout his or her life. Most often, the given entourage is characteristic of the lower social strata.

Another characteristic of the violent criminal is recidivism. Analyzing the problem of recidivism in conjunction with violent crime, we conclude that a person who has previously committed various violations, regardless of their severity, in the future will be prone to commit more serious crimes. Subsequently, the given person commits the crimes given repeatedly, out of habit. His personality, after a certain period, can be characterized by an intellectual immaturity, impulsivity, aggression, the tendency of opposition, indifference, etc. At some point, the violent killer tends to perceive reality in an unusual and

unei infracțiuni și-a atins scopurile propuse, modalitatea dată de a acționa devine stimulent pentru a soluționa în continuare obiectivele ce îi vor apărea în cale. Pentru persoanele date, violența reprezintă singurul mijloc de a atinge scopurile propuse sau de a soluționa o oarecare problemă.

Anomaliile psihice, de asemenea, reprezintă un indiciu important în formarea personalității criminalului violent, iar de cele mai dese ori, anume aceasta joacă un rol important în săvârșirea crimelor violente.

La anomaliile psihice, care se cercetează cel mai des sub aspect criminologic, se referă: psihopatia, alcoolismul, narcomania, oligofrenia, traume ale sistemului nervos central, schizofrenia în stadiu de remisie, epilepsia [7. p.172].

Multe persoane psihopate se întâlnesc printre infractorii violenți (aproximativ 30%). S-a constatat că psihopatia constituie unul din factorii care favorizează comiterea acestui gen de infracțiuni. În același timp, este cunoscut că indivizii ce suferă de psihopatie își îndeplinesc reușit atât atribuțiile de serviciu, cât și multe alte obligațiuni. Din aceste considerente, importanța primordială are nu însăși anomalia, ci aspectul social al persoanei format de societate [4. p.48].

Un rol important în formarea personalității criminalului violent îl reprezintă alcoolismul și narcomania. Majoritatea infracțiunilor cu caracter violent contra persoanelor sunt săvârșite în stare de ebrietate alcoolică și narcotică a făptuitorului, iar în unele cazuri, chiar și a victimei. Anume acest factor duce la creșterea tensiunii emoționale și la o scădere a capacității de autocontrol ce favorizează trecerea la actul infracțional violent (agresiv).

Trăsăturile psihologice generale caracteristice criminalului violent sunt:

Egocentrismul – se caracterizează prin tendința de a raporta totul la propria persoană, atât din punct de vedere afectiv, cât și cognitiv. Persoana se rupe de realitatea imediată și cade în subiectivism, nerecunoscând importanța lumii înconjurătoare. Se dezvoltă exagerat sentimentul de afirmare proprie, iar când acesta nu reușește, se dezvoltă invidia și mania pentru ceilalți oameni;

Labilitatea – se caracterizează printr-o voință, putere de stăpânire slabă, schimbătoare și nestatornică;

distorted way. If the violent criminal, by committing a crime, has achieved his proposed goals, the way given to act becomes an incentive to further solve the objectives that will defend his path. For these people, violence is the only way to achieve the goals pursued or to solve a problem.

Psychic abnormalities are also an important clue to the formation of the violent criminal personality, and more often, it plays an important role in committing violent crimes.

Psychological abnormalities, which are most often investigated from a criminological point of view which refers to: psychopathy, alcoholism, drug addiction, oligophrenia, traumas of the central nervous system, remission schizofrenia, epilepsy [7. p.172].

Many psychopaths meet with violent criminals (about 30%). It has been found that psychopathy is one of the factors that favor the commission of this type of crime. At the same time, it is known that individuals suffering from psychopathy successfully fulfill both their duties and many other obligations. From these considerations, the anomaly itself is of paramount importance, but the social aspect of the person formed by society [4. p.48].

An important role in the formation of the personality of the violent criminal is played by alcoholism and drug addiction. Most crimes of a violent nature against persons are committed in a state of alcoholic and narcotic intoxication of the perpetrator, and in some cases, even of the victim. Namely this factor leads to the increase of the emotional tension and to a decrease of the self-control capacity that favors the transition to the violent (aggressive) criminal act.

The general psychological traits characteristic of the violent criminal are:

Egocentrism - is characterized by the tendency to relate everything to oneself, both emotionally and cognitively. The person breaks with the immediate reality and falls into subjectivism, not recognizing the importance of the world around him. The feeling of self-affirmation develops excessively, and when it fails, envy and anger developed to other people;

Lability - is characterized by a will, weak

Agresivitatea – după teoria criminologică, se caracterizează în mai multe feluri: agresivitate fiziologică, care este influențată de emoții mari, pasiuni, de factorii sociali și agresivitate patologică, în cazul persoanelor psihopate sau psihotice. Ea se dezvoltă în cazul împiedicării sau nereușirii satisfacerii unor necesități/ dorințe;

Indiferența afectivă – reprezintă o stare psiho-fizică, ce favorizează trecerea la săvârșirea unei crime și constă în absența unor emoții și sentimente de omenie ce privesc relațiile dintre oameni. Aceasta relevă ideea că infractorul este lipsit de inhibiția necesară pentru a se opri de la comiterea crimei [8. p.36];

Indiferența morală – joacă un rol mare în comiterea unei infracțiuni cu violență. Criminalul se caracterizează prin aceea că trăiește o plăcere anormală în comiterea unei crime, are un sentiment de dezgust față de cei din preajmă și este lipsit de dureri simpatetice pentru alții;

Gelozia – este tratată atât în legătură cu raporturile intime între sexe, în care unul sau ambii parteneri îl consideră pe celălalt drept obiect al proprietății sale, cât și în legătură cu invidia față de anumite persoane în legătură cu bunurile/ averile avute;

Ura – aceasta este detectabilă încă din copilărie, atingând uneori o mare intensitate, ca în accesele de furie, sau manifestându-se sub o formă mai blândă, ca în ranchiună; etc.

Toate cele specificate anterior sunt doar câteva, însă după părerea autorului – cele mai importante caracteristici generale ale personalității unui criminal violent.

Personalitatea criminalului violent este deformată și poate fi prezentată sub formă de orientare negativă. De asemenea, el se distinge prin nihilism juridic, prin cultură generală și morală redusă, precum și prin orientări antisociale stabile. Pentru asemenea timp este caracteristic atracția psihologică față de comiterea infracțiunilor în repetate rânduri, crearea unor situații care favorizează săvârșirea infracțiunilor [4. p.58].

Concluzii. După cum a fost specificat și anterior, analiza comportamentului personalității criminalului violent ne ajută să înțelegem ce factori stau la baza crimelor săvârșite de el, care sunt trăsăturile de bază ale acestuia, iar ulterior,

control, changeable and volatile;

Aggression - according to criminological theory, is characterized in several ways: physiological aggression, which is influenced by high emotions, passions, social factors and pathological aggression, in the case of psychopathic or psychotic people. It develops in case of impediment or failure to satisfy certain needs / desires;

Affective indifference - is a psycho-physical state, which promotes the transition to committing a crime and consists in the absence of emotions and feelings of humanity regarding the relationships between people. This reveals the idea that the offender lacks the necessary inhibition to stop committing the crime [8. p.36];

Moral indifference - plays a major role in committing a violent crime. The murderer is characterized by living an abnormal pleasure in committing a crime, has a feeling of disgust towards those around him and is free of sympathetic pain for others;

Jealousy - is treated both in connection with intimate relations between the sexes, in which one or both partners consider the other as the object of his property, and in connection with envy of certain persons in connection with property / wealth;

Hate - this is detectable from childhood, sometimes reaching a high intensity, as in outbursts of anger, or manifesting in a milder form, as in resentment; etc.

All of the above are just a few, but in the author's opinion - the most important, general characteristics of the personality of a violent criminal.

The personality of the violent criminal is distorted and can be presented in the form of a negative orientation. He is also distinguished by legal nihilism, low general and moral culture, and stable antisocial orientations. For such person is characterized the psychological attraction to committing crimes repeatedly, creating situations that favor the crimes [4. p.58].

Conclusion. As previously specified, the analysis of the personality behavior of the violent criminal helps us to understand what factors underlie the crimes committed by him, what are its basic features, and subsequently, the information

informația acumulată ne va ajuta la prevenirea și combaterea criminalității violente prin nepermițarea apariției noilor tipuri de criminali sau corectarea și reeducarea celor care deja există.

Reeducarea criminalului violent presupune pătrunderea în intimitatea personalității sale, loc unde poate fi găsit acea cale eficientă care ne va ajuta la transformarea și readaptarea sa la viața socială în condiții normale. Ca urmare, se va crea o bază de cunoștințe noi a existenței sociale, de care infractorul să dorească să se folosească la reconstruirea vieții sale sociale.

gathered will help us to prevent and combat violent crime by preventing the emergence of new types of criminals or correcting and re-educating those who already exist.

The re-education of the violent criminal implies the penetration into the intimacy of his personality, a place where can be found that effective way that will help us to transform and readjust him to the social life in normal conditions. As a result, a new knowledge base of social existence will be created, which the offender will want to use to rebuild his social life.

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. Duda E., Aspecte teoretico-practice privind personalitatea și psihologia infractorului. În: revista „Studii juridice universitare” anul VI, nr.3-4, 2013, 308 p.
2. Gladchi Gh., Criminologie, Chișinău, Centrul Editorial-Poligrafic al USM, 2019., 619 p.
3. Bîrgău M., Criminologie. Partea generală. Volumul I, Academia „Ștefan cel Mare” a MAI, Chișinău, 2005, 360 p.
4. Larii I., Criminologie, Ministerul Afacerilor Interne. Academia „Ștefan cel Mare”. Tipogr. „Elena V.I.”, Chișinău, 2004, 150 p.
5. Pop O., Neagu Gh., Criminologie generală, Chișinău: Angela Levița, 2005, 175 p.
6. Gladchi Gh., Criminologia generală. Manual pentru facultățile de drept, Ed. Museum, Chișinău 2001, 321 p.
7. Криминология. Учебник для юридических вузов/ Под ред. В.Н. Бурлакова, В.П. Сальникова, В. Степашина. - СПб: Изд-во «Лань», 1999, 608 с.
8. Vujor V., Pop O., Cauzalitatea în criminologie, Timișoara, Ed. Mirton, 2003, 42 p.

Despre autor:

Ion ROTARU,
doctorand,
asistent universitar
al Catedrei „Drept penal și criminologie”
a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI,
e-mail: rotaru_ion_93@mail.ru

About author:

Ion ROTARU,
assistant professor
of the Department of “Criminal Law
and Criminology” of the “Ștefan cel Mare”
Academy of the MIA,
e-mail: rotaru_ion_93@mail.ru